

до възстаническата позиция по-вече съ разузнавателна цел.

5 май се миналъ въ пълно спокойствие за възстаницигъ: турци отъ никъде не се задали. Денътъ билъ използванъ за окрепяване на позициите и организиране прехраната на четата: доставяне на агнета, млена на жито, приготвяне на хлъбъ и пр. За началникъ на така импровизирано то възстаническо интенданство е билъ назначенъ батошовец Петьръ Тасевъ, а за помощници му били дадени: Колой Ивановъ и Ненчо Алексовъ, също батошовчени.

На 6 май, когато възстаниците отъ всички позиции се готвели да ядатъ, изведнажъ настапала голѣма тревога въ редоветъ имъ: получила се вѣсть, че много черкези и бashiбозуци нападнали отъ къмъ Душево. Започнала се престрелка съ възстаническия авангардъ на върха „Корийката“ и черкезите. Още отъ началото възстаниците, смутени и разколебани отъ силния неприятелски огънь, който не престаналъ нито минута, започнали да отстъпватъ. Скоро следъ това задъ черкезите се появили и бashiбозуци, които окончателно внесли смутъ и паника въ възстаническигъ редове. И последниятъ едва ли не сжътели да минатъ всички подъ черкезки ятаганъ, ако да не е билъ доля, който е отдавялялъ двата неприятели и не е позвалилъ на черкезите да го преминатъ съ конетъ си. Последниятъ, обаче, ударили на лъво задъ доля и се спуснали къмъ селото. Въ стремлението си следъ това да завардятъ поне южния входъ на селото, възстаниците се установили въ югоизточния склонъ надъ селото, където се проречнали съ черкезите. Последниятъ отседнали конетъ и започнали да стрелятъ. Боятъ се отново разпалилъ. Появили се черкези и отъ западъ и възстаниците, разнебитани и победени, ударили на бѣгъ. Кой на кждето успѣлъ — нататъкъ побѣгналъ. Същото гори съ на края и войводата Бочаровъ.

Презъ време на това сражение, въ което сжъ паднали убити и ранени много възстаници, станали жертва и много жени и старци, които бѣгали отъ селото къмъ Балкана. Хванати били отъ черкезите и нѣколко жени и калугерки отъ женския манастиръ. Въ това сражение сжъ проявили голѣма храбростъ войводата Бочаровъ и подвойводата Никифоръ Симеоновъ.

Когато западната възстаническа позиция била изпустната, черкезите и бashiбозуците навлезли въ селото отъ къмъ югъ, обаче, благодарение на нѣколкото изстрадала, които били дадени отъ Дѣдо Мивиовата кѫща, се върнали назадъ. Турците направили втори опитъ да влезатъ въ селото, обаче и този път усилията имъ били парализирани отъ храбрите защитници на Дѣдо Мивиовата кѫща, кждето сжъ се били въстанили габровските възстаници: Иванъ Тасевъ и Иванъ Данковъ. При все това, обаче, тур-